

man har i det Udvalg, der var nedsat af Folketinget, været tilfreds med de Oplysninger, Finansministeren i saa Henseende kunde stille til Raadighed. Derimod har man fra en enkelt Side i Folketinget rejst Indsigelse imod, at Finansministeriet ikke var gaaet til Udstedelse af de endnu tilbageværende Statsbeviser i Stedet for at overtrække Kontoen i Nationalbanken. Jeg maa dog tilføje, at man egentlig ikke hermed tænkte paa Udstedelse af de Statsbeviser, som kunde udstedes efter den nu gældende Lov, men af Statsbeviser til en lavere Rente, og jeg har bestandig sat mig imod at fremsætte et Lovforslag om Statsbeviser til $4\frac{1}{2}$ pCt. eller saa, fordi jeg, som jeg lige udtrykte mig, mener, at det afgørende ved en saadan Lejlighed er, at Staten er sikker paa, at Beløbet indkommer straks ved Udstedelsen af dens Skyldbeviser. Og hvad de 5 pCt. rentebærende Statsbeviser angaar, har jeg egentlig ikke ment, at der i Rigsdagen er stor Stemning for, at der udstedes flere af disse, hvis Nødvendighed derfor ikke foreligger, og jeg har desuden haft den Opfattelse, at de 15 Mill. Kr., som Finansministeren ifølge den gældende Lov er bemyndiget til endnu at udstede Statsbeviser for, maa opspares til et Tidspunkt, som man tør haabe ikke vil indtræde, men som kan indtræffe, hvor det er ganske nødvendigt for Staten i kort Tid at realisere et meget stort Beløb.

Det andet Punkt, der har været til Genstand for Forhandling i Folketinget, er Spørgsmaalet om Dækning af det Rentebeløb, som Statslaanet kræver. Der skal jo ikke amortiseres i disse Aar, men hvert Aar betales et Beløb af 3 Mill. Kr. som Rente. Paa dette Punkt har jeg ved Fremsættelsen af Lovforslaget stillet mig saaledes, at jeg har ment, at det nu var umuligt at optage Forhandling om en saadan Dækning, at man i dette Øjeblik manglede alt Overblik over baade finansielle, fiskale og økonomiske Forhold, og at man maatte vente, indtil alt saa klarere for os, og derom har der været Enighed i Folketinget, at et saadant Overblik, der var nødvendigt for, at et Forslag herom kunde fremsættes, først kunde opnaas ved Krigens Slutning eller deromkring, naar Krigens enten var ved at ebbe ud eller var afsluttet. Jeg maa hertil føje, at det dog ikke er givet, at et Beløb paa 3 Mill. Kr. vil have en saadan Betydning for dansk Statsbudget, at det overhovedet vil være nødvendigt at søge Dækning derfor. Naar vi nu — hvad sikkert vil indtræde paa

det Finanslovsforslag, der skal fremsættes i Oktober — er oppe paa en Balance paa omkring 130 Mill. Kr., vil 3 Mill. Kr. ikke være af nogen afgørende Betydning for dansk Statsindtægt og dansk Statsudgift. Men ogsaa med Hensyn til dette Spørgsmaal om Dækning af Renten har der i Folketinget været Enighed om, at det ikke skulde inddrages i den almindelige Debat om Ændringer i vor Skattelovgivning, som nødvendigvis maa optages ifølge de gældende Love. Baade Toldloven, Lov om Formue- og Indtægtsskat, Lov om Ølbeskatning, Lov om Spiritusafgift, Lov om Cigaretafgift, Lov om Tobaksdyrkning og Lov om Sukkerafgift forudsætter, at der i Oktober 1916 optages en almindelig Forhandling om vor Skattelovgivning. Jeg har udtalt i Folketinget, og jeg mener det rigtigst ogsaa at udtale det her, at jeg anser det for højt tvivlsomt, om Rigsdagen med Gavn og Resultat kan optage en Forhandling om Skattelovgivningen allerede om godt et Aar, og at jeg vilde anse det for overmaade vanskeligt, næsten umuligt, for Finansministeriet at forberede en saadan Lovgivning, hvis Krigstilstanden vedvarer. Paa dette Punkt har man i alt Fald fra en enkelt Side i Folketinget, nemlig fra Partiet Venstres Ordfører, den tidligere Finansminister, Folketingsmanden for Randers Amts 6te Valgkreds (N. Neergaard), straks sluttet sig til Finansministerens Opfattelse. Andre Sider har ikke udtalt sig om Spørgsmaalet, men hvis Tavshed kan antages at være Samtykke, har de egentlig samtykket, og jeg vil gaa ud fra, at det vil være nødvendigt inden Udgangen af dette Aar at fremsætte for Rigsdagen et Lovforslag, som gaar ud paa, at den Tidsfrist, der er givet i disse forskellige Love, udskydes i alt Fald et Aars Tid. Skulde vi imidlertid opleve noget saa lykkeligt som dette, at Krigens sluttede inden Efteraaret, vilde Betragtningen heraf ganske sikkert blive en hel anden, men jeg gaar stadig ud fra, at vi ikke kan vente, om vi end kan haabe, at en saa lykkelig Tilstand kan oprinde for Europa og for os.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling i dette høje Ting. Det vil jo være af nogen Betydning, at Lovforslaget vedtages snart og dernæst kan blive stadfæstet af Hans Majestæt Kongen, thi de Forberedelser, der vil være at træffe, naar Laanet skal kunne udbydes 1. August, er ikke faa. Jeg vil derfor meget anbefale, at man her, lige-